

Snacka om brott 37 – en podd från Brå

Drygt 20 år sedan kriminaliseringen av sexköp – hur arbetar rättsväsendet i dag? (13 maj 2022)

Medverkande: Lina Fjelkegård, projektledare Brå; Jana De Geer, f d polisinspektör vid Människohandelssektionen i Stockholm. Numera: föreläser i förebyggande syfte på ämnet och börjar till hösten som utredare mot prostitution och människohandel på Jämställdhetsmyndigheten.

Programledare: Monica Landergård, pressekreterare Brå.

INLEDANDE CITAT, LINA:

Det som slog mig verkligen när vi började det här arbetet var hur den här marknaden ser ut. Hur människor och sexuella handlingar annonseras helt öppet på öppna platser.

INLEDANDE CITAT, JANA:

Det behövs en djup kompetens i de här frågorna och poliser behöver kunna få jobba med det här regelbundet och metodutveckla inte minst, så att vi kan komma åt alla arenor.

MONICA: Välkomna till Brås podd "Snacka om brott". I slutet av april 2022 publicerade Brå två rapporter om sexköpsbrott. I det här avsnittet tar vi upp sexköpsbrott mot vuxna. I ett annat poddavsnitt pratar vi om utnyttjande av barn genom köp av sexuell handling. Vilka är det som köper och säljer sex? Hur arbetar exempelvis polisen mot detta? Vilka är utmaningarna i arbetet?

Med mig i studion för att prata om det här är Lina Fjelkegård, projektledare och utredare på Brå samt Jana De Geer, f d polisinspektör vid Människohandelssektionen i Polisregion Stockholm som till hösten börjar som utredare mot prostitution och människohandel på Jämställdhetsmyndigheten. Jag som leder samtalet heter Monica Landergård och är pressekreterare på Brå. Välkomna!

JANA: Tack!

LINA: Tack!

MONICA: Jag börjar med att vända mig till dig, Lina. Du har ju varit projektledare för båda rapporterna, som är resultatet av ett regeringsuppdrag som Brå fick. Idag fokuserar vi som sagt på sexköpsbrott mot vuxna. Kan du berätta kort vad den rapporten handlar om?

LINA: Ja, men vi har som sagt haft ett uppdrag att följa upp förbudet mot köp av sexuell tjänst och hur rättsväsendet arbetar med tillämpningen av det. Och vi har gjort ett stort antal intervjuer, vi har följt med polisen på ett flertal arbetspass och så har vi också gått igenom knappt 300 ärenden som vi har följt från anmälan till dom. Vi tittar både på hur arbetet är organiserat men även hur man jobbar lite mera praktiskt eller operativt. Hur man går tillväga för att upptäcka brott och hur man utreder brott. Eftersom köp av sexuell tjänst är ett så kallat spaningsbrott, alltså att det inte är brott som i första hand kommer till polisens kännedom genom att en person som har utsatts för brott anmäler det utan det krävs att poliserna arbetar aktivt för att få kännedom om brott. Så blir det viktigt att studera hur polisen går till väga för att få kännedom om brott.

MONICA: Var det något du blev förvånad över när det gäller resultaten?

LINA: Det som slog mig verkligen när vi började det här arbetet var hur den här marknaden ser ut.. jag gillar egentligen inte ordet marknad, men hur människor och sexuella handlingar annonseras helt öppet på öppna platser med bilder och annonser som kan kännas ganska, både glamorösa men också pornografiska. Men.. ja och det är priser, telefonnummer och hur öppet det är helt enkelt. Det hade jag inte förväntat mig.

MONICA: Var det något annat du såg?

LINA: Ja, men en annan sak som jag tänker på är hur de här utredningarna ofta är väldigt snabba och likformade, man kan säga, det är på samma sätt hela tiden och att man.. för att liksom.. det är ju bra såklart att det

går snabbt och att det är effektivt, resurseffektivt, men att man i det arbetet ibland missar kanske att tittar på försvårande omständigheter.

MONICA: Vad menar du med försvårande omständigheter? Kan du ge några exempel på det?

LINA: Det förekommer ju en hel del ärenden där den som har köpt sexuella handlingar, där det har framgått för den att det finns till exempel en tredje part, alltså en hallick som är med och styr och kontrollerar kvinnan, som det i första hand handlar om, eller att personen som den prostituerade personen har...kanske är påverkad av narkotika eller alkohol men att det finns skäl att utreda det här mer och kanske döma till en strängare påföljd för den som har köpt sexuella handlingar. Men det vi ser i materialet är... det är väldigt tydligt att man sällan får någon annan påföljd än praxis på 50 dagsböter även när det förekommer sådana här lite mera försvårade omständigheter.

MONICA: Varför utreder man inte de här försvårande omständigheterna då?

LINA: Jag tror att det handlar om att man vill vara effektiv och få många sexköpare, så många som möjligt, lagförda för köp av sexuell tjänst men för att få en avskräckande effekt.

MONICA: Hur tycker du att rättsväsendet och socialtjänsten arbetar mot sexköpsbrott idag baserat på vad ni kom fram till i rapporten?

LINA: Det vi ser är att man arbetar ganska mycket mot köp av sexuell tjänst idag, i alla fall jämfört med hur man gjorde tidigare. För om man tittar på den här perioden sedan förbudet infördes för drygt 20 år sedan så har det varit en kontinuerlig ökning av anmälda brott och särskilt de två senaste åren. 2021 var det nästan 2 000 brott som anmäldes. Det som vi bedömer som har ökat framförallt är polisens uppsökande arbete mot sexköpsbrott. Alltså där man arbetar aktivt för att söka upp brottsligheten och det gör man oftast på särskilda insatser och ofta i samverkan med socialtjänsten.

- MONICA: Vad innebär det här uppsökande arbetet?
- LINA: I det uppsökande arbetet så fokuserar polisen tydligt mot de köp av sexuell tjänst där man ser att det finns en koppling till människohandel och koppleri och det är såklart rimligt. Det är grov brottslighet som de här prostituerade kvinnorna, som det ofta handlar om, utsätts för så när man arbetar mot köp av sexuell tjänst så ser man nästan det som ett verktyg att också arbeta mot den grövre bakomliggande brottsligheten. Och det innebär att man inriktar arbetet mycket mot de här eskortsidorna som jag nämnde tidigare, alltså öppna webbplatser där människor annonseras helt öppet och det för att man ser att det ofta finns kopplingar just på den här arenan för prostitution, att man ser att det finns kopplingar till koppleri och människohandel.
- MONICA: Men vad innebär det här arbetssättet som polisen har?
- LINA: När man arbetar just mot de här eskortsidorna så har man ett särskilt arbetssätt och det handlar om att man lokaliserar var sexualbrottsligheten förekommer eller vart det finns risk att det förekommer och sedan spanar man där och har då möjlighet att gripa gärningspersoner mer eller mindre på bar gärning. Och då får man ganska ofta ett erkännande och också ett bra bevisläge och det är det som gör att det ofta också blir ganska snabba och enkla utredningar i de här fallen.
- MONICA: Och då går man kanske inte gärna vidare och utreder de här försvårande omständigheterna som du pratar om tidigare, för det tar för lång tid eller?
- LINA: Ja men precis. Det handlar väl om att har man chansen att avsluta en förundersökning ganska snabbt och enkelt och kanske gå vidare med nästa och lagföra ytterligare en sexköpare så väljer man många gånger och göra det.
- MONICA: Men om vi går till köpare och säljare, vilka är det som köper och säljer sex?

LINA: Jag kan ju bara säga något om de ärenden jag studerat och där polisen har fått kännedom om brott. Men det vi ser där, är att det i stort sett är bara män som misstänks för att ha köpt sex och i övrigt är det ganska stor spridning. Men om jag ändå ska ge en generell bild så är medelåldern ungefär 35 år, det är en betydligt större andel ensamstående män än vad det är i befolkningen i stort. Vi ser också att det är en större andel utländska medborgare och personer med utländsk bakgrund, än vad det är i befolkningen i stort. Gruppen har också lägre utbildningsnivå och andelen förvärvsarbete är lägre om man jämför med män i motsvarande åldersgrupper i befolkningen. Men analysen visar också att det finns en ganska stor variation beroende på vad det är för arena, om det är såna här eskortsidor eller brott som har skett på något annat sätt och också hur polisen har fått kännedom om brott. I ärenden där polisen har arbetat uppsökande mot eskortsidor så är andelen misstänkta köpare med utländsk bakgrund betydligt större än i övriga ärenden och medelåldern betydligt lägre än de ärendena.

MONICA: Och vad kan det bero på?

LINA: Det är svårt att svara på såklart, men dom svaren vi har fått i intervjuer när vi har pratat om det här, är att personer som har bra koll på hur polisen jobbar och vet var polisen lägger sina resurser, dom... ja men också som kanske riskerar mycket med att åka fast som är angelägna att inte åka fast – dom söker sig till andra arenor för att minimera risken att åka dit helt enkelt.

MONICA: Men om vi går till säljarna, hur ser det ut där – dom som säljer sex?

LINA: Där ser vi att det i dom anmälda brotten är nästan enbart kvinnor och det gäller oavsett typ av ärende och oavsett hur polisen har fått kännedom om brott. I övriga egenskaper så varierar det även här beroende på - vad det är för arena och hur polisen har fått, ja men hur brott har upptäckts då. Och framförallt så är det tydligt att när polisen har arbetat uppsökande mot eskortsidor så är det i huvudsak – det är 96 procent i våra ärenden så är det kvinnor från andra länder utanför

Norden som är den prostituerade i dom ärendena. Och det man kan säga i övrigt är att dom här utländska kvinnorna beskriver att dom har drivits till prostitution på grund av fattigdom och situationen som dom har varit i, i dom länder dom kom ifrån. Man har rest runt i Sverige mellan olika städer och även många gånger i flera olika städer i olika länder i Europa. Vi ser också att i ungefär en fjärdedel av ärendena så finns det en dokumenterad koppling till människohandel eller koppleri, men där har vi varit ganska strikta i vår tolkning då ska det ha krävts att det finns en tydlig koppling – till exempel att man har upptäckt det här sexualbrottet via en utredning mot koppleri eller att det finns... att hon beskriver i förhör att det finns en tredje part så att antagligen är det här en, ja men en lägsta nivå att andelen (...) med koppling till människohandel är större. Och i dom ärenden där det är svenska kvinnor så beskriver man också en ekonomisk utsatthet många gånger, men även andra saker som annan typ av utsatthet - psykisk ohälsa eller missbruksproblematik.

MONICA: Du, Jana du har ju erfarenheter från polisen då du tidigare arbetat vid människohandelssektionen i polisregion Stockholm. Vad är din bild av hur polisen arbetar mot sexköpsbrott? Känner du igen det här som Lina beskriver?

JANA: Ja, men jag skulle säga att jag känner igen i princip allt av det som Lina beskriver och nu har jag varit borta från myndigheten en stund, men av det jag såg och som jag vet pågår fortfarande, så sker det mycket insatsform i arbetet. I Stockholm där jag jobbade så hade vi en sektion som fick jobba riktat mot människohandel och prostitution, men vi hade uppdraget alla former av människohandel - ett ganska brett uppdrag och därutöver även kopplerierna, människoexploatering och såklart då köp av sexuella tjänster därtill, och det som stärkte upp vårt arbete var ju just lokalpolisområden, framförallt i city där man såg det här i sin problembild som började med dom här initiativen som vi har sett i media framförallt. Men som ju sker i, eller skedde då, i insatsform och så sker det här även ute i landet. Och jag tänker på det som Lina tog

upp här nu med att vi missar dom här försvårande omständigheterna, att dom inte utreds och tänker att det har att göra med att det här arbetet skulle behöva ske mer kontinuerligt, det behövs en djup kompetens i dom här frågorna och poliser behöver kunna få jobba med det här regelbundet och metodutveckla inte minst så vi kan komma åt alla arenor och för att kunna göra det så behöver det tillsättas resurser, det behöver sättas individer som får jobba med det här hela tiden, för det är en komplex fråga.

MONICA: Vad ser ni är dom största utmaningarna för att kunna arbeta mot sexköpsbrott?

JANA: Dels är det det som Lina nämner med att det är ett spaningsbrott, det är otroligt sällan som vi får in anmälningar från någon som är utsatt eller befinner sig i prostitution, om att den är utsatt för människohandel eller koppleri utan vi får det här oftast via tips. Och då behöver ju vi, säger jag vi, men polisen behöver jobba upp tipsen till mer substans och komma upp i någon form av skälig misstanke, så vi är ju helt beroende av allmänheten här och ögonen och öronen som finns där ute. För trots att vi nu har 300 undersökta ärenden så kan vi ju genom att bara titta på annonser som finns på dom här öppna eskortsidorna förstå att vi ligger långt efter det verkliga antalet begångna brott. Så vi behöver mer information, bättre verktyg för att komma åt dom här dolda arenorna framförallt, för någonstans jobbar vi ju även mot andra arenor men där behöver vi gå in på andra sätt. Vi kanske behöver starta ett ärende kring grovt koppleri eller koppleri, för att komma in mot dom arenor som inte syns öppet på nätet och det tar längre tid. Det kräver – också tillbaks till resurser – och hela tiden behöver polisen jobba med metodutveckling i det här. Och det gör det till utmanande, det gör att vi får ganska få domar, det är långa stora utredningar oftast, som tar dom få resurser som faktiskt är satta på att jobba mot det här inom polisen, och då får vi kanske inte en helhetsbild utan vi får ett bevis på hur mycket polisen prioriterar och har möjlighet att jobba mot det här, inte den faktiska problembilden.

MONICA: Vad ser du Lina, största utmaningen är att arbeta mot sexköpsbrott?

LINA: Jag tycker att Jana ger en bra beskrivning, men jag vill även passa på att särskilt kanske nämna massagesalongerna, kroppsvårdssalonger, för det är ju någonting som nämns väldigt mycket i stort sett i alla våra intervjuer som en.. ja, en arena där det förekommer mycket, både köp av sexuell tjänst såklart, men också grövre, bakomliggande brottsligheter. Men som vi egentligen inte ser alls mycket i de anmälda brotten som vi har tittat på och det är ju en typisk arena där det är svårt, man behöver arbeta med metodutveckling. Och det är ju för att det mycket göms mycket bakom en..ja, men en legal verksamhet och då är det svårt – både att upptäcka och utreda, hitta bevisning.

JANA: Och jag delar helt din uppfattning där, och det som min erfarenhet var när jag var kvar inom polisen, var att där behövde vi jobba mot, ja men aktörerna bakom och oftast blev ingången istället människohandel eller grova kopplerier och tyvärr blir själva sexköpsbrotten i dom utredningarna – det blir ett led i bevisningen, men det blir inte den huvudsakliga uppgiften att bevisa, så alla de sexköp som har begåtts på de här salongerna lagförs ju tyvärr inte utan de rationaliseras bort i förundersökningsprocessen, de försvinner i... under den utredningens gång. Så jag skulle säga verkligen det du säger, där har vi inte en beskrivning som faktiskt speglar verkligheten utan snarare med hur vi jobbar mot dom salongerna.

MONICA: Det är andra typer av brott menar du Jana, som liksom väger tyngre då?

JANA: Ja men precis.

MONICA: Som man utreder?

JANA: Om polisen går mot ett grovt koppleri i ett sånt ärende så kommer inte varje sexköpsbrott som vi ser under spaningen lagföras av utrednings-ekonomiska skäl helt enkelt. Och det är en avvägning som åklagaren gör tillsammans med det utredningsteamet inom polisen. Så jag skulle säga att just avseende dom här salongerna så vet vi att det pågår och

det pågår också mycket metodutveckling kring hur ska vi komma åt det här, där det finns olika sätt att jobba mot det här runt om i landet inom polisen, det behöver kanske likriktas så att alla kan använda samma metoder och så vidare. Så att det är en stor fråga, absolut.

LINA: Jag tänker bara på att det vi skriver i rapporten där är också att – det är klart att man av utredningsekonomiska skäl måste...man måste kanske prioritera, men när det är viktigt att man i dom här fallen med massagesalongerna också går mot dom enskilda köpen av sexuell tjänst för att få den här avskräckande effekten. För att inte dom som vet var och hur polisen jobbar, kan välja en arena där man bedömer att risken är minimal att åka fast, för då kommer man att fortsätta gå till dom arenorna och vi måste gå mot efterfrågan och då behöver man... Risken att åka fast måste upplevas som tillräckligt stor för att man ska undvika.

JANA: Och jag håller helt med dig. Det som också är utmaning som jag tänker är värd att ta upp här är ju hur... vad vi möter när vi kommer in, oavsett om vi pratar massageinstitut eller lägenhets- så kallade bordeller, så möter ju vi sällan individer i prostitution som står och ber om våran hjälp, utan tvärtom är det många som av olika skäl inte vill få hjälp ur den här situationen på grund av att man befinner sig i en otrolig utsatthet, ekonomisk utsatthet och så vidare. Och när vi då utifrån att dom här salongerna utreds, kommer in i ett skede där kanske sexköparen inte ens finns på plats när vi kommer in, då är det en utmaning även bevismässigt att få till fällande dom på dom här sexköparna. För att vi får kanske inte den berättelsen från dom utsatta som vi skulle behöva, och bevisningen i övrigt finns inte mot dom enskilda sexköparna utan det är annan bevisning i form av hemliga tvångsmedel och så vidare, som kanske ligger till grund för det fällande åtalet mot kopplaren.

MONICA: Och hemliga tvångsmedel är exempelvis?

JANA: Polisen och rättsväsendet har ju möjlighet att till exempel jobba med avlyssning, hemlig dataavlyssning finns det numera osv. Och det där kräver nästan en podd i sig att prata om, men det är mot grova brott vi kan använda dom och dom är reglerade enligt rättegångsbalken och där är det till exempel grovt koppleri eller människohandel som kan vara anledningen till att polisen har möjlighet att lyssna, eller titta på en sån... ja oavsett om det handlar om massageinstitut eller annan form av människohandel.

MONICA: Ni var ju inne lite på straff och påföljder och så, hur ser det ut? Är straffen tillräckliga tycker ni eller skulle dom behöva skärpas?

JANA: Jag tänker ju utifrån sexköpslagen som vi har idag, den har funnits sen 1999 och vi var världsledande någonstans i att ha en sån lagstiftning, men det gör ju också att arbetena - förarbetena som ligger till grund för den här sexköpslagen - är från 90-talet. Nu har vi en ny tid, vi har haft en it-utveckling som har varit enorm sedan dess, vi har... Läser man propositionerna och ställer det mot verkligheten som vi ser idag, så ser vi att den speglar inte riktigt hur det såg ut då mot hur det ser ut idag. Vi har en annan grupp eller en större grupp som befinner sig i prostitution i Sverige och vi vet nu också om människohandeln, kopplerierna bakom, så jag tänker att vi behöver utreda - hur ska vi se på människor som befinner sig i prostitution idag, får dom i huvudsak vittnesstatus i en polisutredning och inte målsägandestatus? Hur ska vi se på sexköpsbrottet? Ni har ju också tagit upp i rapporten samtyckeslagstiftningen, hur dom här två kanske inte riktigt fungerar parallellt med varandra. Så, min personliga åsikt är att absolut det är för låga straff och att vi behöver justera lagstiftningen, men i grund och botten behöver det utredas lika noggrant som vi gjorde på 90-talet när vi från början fick den här lagstiftningen för att få relevant och användbar lagstiftning.

MONICA: Och målsägandestatus ska vi återkomma till, men Lina hur ser du på straffen idag?

LINA: Regeringen har ju lämnat en proposition nu till riksdagen där man föreslår att böter ska utmönstras ur straffskalan och jag håller med om Janas resonemang. Jag förstår verkligen det här förslaget och det är ju så att det har legat still under hela den här perioden, vilket många andra sexualbrott inte har där det har varit kontinuerliga straffskärpningar. Men det vi ser är väl att man behöver... Det finns nog risker också med sådan här straffskärpning. Bland annat... så förs det fram i många av våra intervjuer en risk med att.. sexköparna skulle neka i större utsträckning och det kräver ju då mer av utredningarna, fler ärenden skulle behöva avgöras i domstol och det medför ju också då... att det blir mer resurskrävande utredningar som, och då får man ju någonstans... ja men då kommer man kanske inte att kunna jobba mot lika många fall. Man kommer inte kunna lagföra lika många och då får man, ...väga det här mot varandra att upptäcktsrisken är stor och väga det mot att det är en mer ingripande påföljd av vad som fungerar mest avskräckande. Att man behöver tänka på det också och ta hänsyn till det också och såklart dom kostnader det medför med straffskärpningar.

MONICA: Om vi ska återkomma till det här om målsägandestatus som du pratade om Jana; du får gärna förklara vad det innebär och samtidigt kanske också beskriva vilket stöd dom som befinner sig i prostitution kan få.

JANA: Målsägande är ju den i rättslig mening mot vilken brottet är begånget. I de flesta fall av köp av sexuell tjänst så blir inte den människa som befinner sig i prostitution utsedd som målsägande utan får vittnesstatus och det blir då ansett att vara ett brott mot staten. Sen finns det anledning att en person i prostitution kan få målsägandestatus gällande just sexköpsbrott, men det händer inte ofta i praxis. Och det innebär ju också att personen i prostitution inte har rätt till exempel skadestånd vid en fällande dom, man har inte rätt till samma... till målsägandebiträde till exempel, så i den rättsliga processen så blir den här personen... om vi nu som samhälle har börjat diskutera det här som betalda övergrepp så blir den här personen då

vittne till det här vad vi pratar om som ett betalt övergrepp istället för målsägare. Idag har vi, tack vare att man har gällande den här frågan samverkan med socialtjänsten som nämndes, så jobbar polisen tätt med socialtjänsten och det finns särskilda insatser för att hjälpa människor ur prostitution trots att dom är vittnen i en polisutredning. Men jag tror att det stödet skulle kunna förstärkas om man också kunde prata om det här som att de faktiskt är målsägare och ge dom brottsofferstatus, då skulle brottsofferjourerna kunna gå in, vi skulle kunna ha en helt annan... ett helt annat bemötande helt enkelt. Och det är också tänker jag, i bemötande med den som befinner sig i den situationen att kunna säga: i Sverige är det här ett brott där du anses vara utsatt för brott, det är ett brott som faller under allmänt åtal det vill säga – du behöver inte åtala brottet utan vi kommer att utreda det här ändå och någonstans kommer samma material kunna ligga till grund för en fällande dom, men rollerna förändras. Så att... utan att gå för djupt in i den här frågan så tror jag att det skulle kunna stärka de människornas position i en rättsutredning.

MONICA: Vad skulle ni säga är dom viktigaste faktorerna för att förhindra att fler hamnar i prostitution, vad säger du Jana?

JANA: Jag tänker att ja vill vända på din fråga lite grann, för allting... det här drivs av efterfrågan – efterfrågan på att köpa sexuella tjänster, det är de som medger att nätverken kan fortsätta agera i Sverige och den här fortsatta exploateringen fortsätter. Så jag skulle vilja prata om hur förebygger vi att vi får sexköpare i vårt land, hur förebygger vi efterfrågan på köp av sexuella tjänster och där behöver vi börja långt innan köpet händer, det här handlar ju om att sexköpslagstiftningen kom till som en normativ lagstiftning där vi ville visa att vi i samhället accepterar inte att man köper sexuella tjänster. Vi behöver fortsätta jobba med de normerna. Nu har vi samtyckeslagen – hur jobbar vi med barn och unga i skolan om samtycke och få in även den här frågan i det, att du inte kan betala dig fri från samtycke och få in det här i samhällskroppen att det här är ingenting som vi accepterar. Och det

här kan ju göras, det behöver göras med en massa olika verktyg parallellt, där vi bland annat kan prata straff men vi behöver också prata om värderingar och normer tänker jag.

MONICA: Hur jobbar man med normer?

JANA: Det sker ju hos oss, i oss, varje dag – där försöker jag någonstans ingjuta hopp i alla, att vi faktiskt alla kan göra skillnad i den här frågan. Att den inte bara ligger i politikernas famn eller hos polisen eller socialtjänsten, utan att du och jag i samtal med dom som finns runt omkring oss faktiskt kan diskutera det här och vända och vrida på hur vi ser på andra människors rätt till sina egna kroppar.

MONICA: Vad tänker du Lina?

LINA: Jag tycker det är jättebra, jag tänker också att vi alla kan göra mycket hela tiden och det här breda förebyggande arbetet är ju såklart grunden. Men jag vill ändå lyfta också rättsväsendets roll och att arbeta mot sexköparna för att avskräcka, och då blir det ju både normbildande, men också rent faktiskt avskräckande att i Sverige så får man inte köpa sexuella handlingar av andra människor och gör man det så riskerar man att åka fast och då krävs kontinuerligt arbete som vi har pratat om på alla nivåer och mot olika, flera olika arenor för köp av sexuell tjänst.

MONICA: Det får bli de avslutande orden för idag. Jag vill tacka Lina Fjelkegård, projektledare och utredare på Brå och Jana De Geer, f d polisinspektör vid Människohandelsektionen i Polisregion Stockholm, för att ni bidrog med er kunskap idag då vi pratade om sexköpsbrott mot vuxna.

LINA: Tack så mycket.

JANA: Tack.

MONICA: Och jag som ledde samtalet heter Monica Landergård och är pressekreterare på Brå. Ett annat av Brås poddavsnitt handlar om

Utnyttjande av barn genom köp av sexuell handling. Alla poddavsnitt
"Snacka om brott", finns i din podd-app. Tack för att du har lyssnat!